

Zespół doradczy ds. dobrostanu zwierząt

Foto: Depositphotos

Andrzej Borman
Katedra Fizjologii Zwierząt i Człowieka
Wydział Biologii Uniwersytetu Gdańskiego

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 26 lutego 2015 r.

Poz. 266

USTAWA

z dnia 15 stycznia 2015 r.

**o ochronie zwierząt wykorzystywanych do celów naukowych
lub edukacyjnych**

Rozdział 3

**Wymagania dotyczące prowadzenia działalności w zakresie
wykorzystywania zwierząt do celów naukowych lub edukacyjnych**

Art. 17.

1. **Podmiot prowadzący działalność w zakresie wykorzystywania zwierząt do celów naukowych lub edukacyjnych** jest obowiązany utrzymywać takie zwierzęta w ośrodku:

1) w którym zostały zapewnione odpowiednie dla danego gatunku zwierząt warunki środowiskowe, w tym możliwość zaspokajania potrzeb fizjologicznych i etologicznych utrzymywanych zwierząt;

2) który został wyposażony w urządzenia i sprzęt dostosowane do potrzeb i cech gatunków zwierząt w nim utrzymywanych.

2. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, **jest obowiązany zapewnić zwierzętom utrzymywanym w ośrodku:**

1) **opiekę gwarantującą dobrostan i utrzymanie prawidłowego stanu zdrowia, w tym:**

a) **codzienną kontrolę warunków środowiskowych,**

b) **niezwłoczne usuwanie nieprawidłowości** stwierdzonych w zakresie warunków środowiskowych, dobrostanu i stanu zdrowia;

2) transport w warunkach odpowiednich dla danego gatunku, zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach o ochronie zwierząt i o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt.

Art. 24.

1. **Podmiot**, o którym mowa w art. 17 ust. 1, **wyznacza w ośrodku osobę odpowiedzialną za:**

1) **nadzór nad:**

a) **osobami sprawującymi opiekę nad zwierzętami utrzymywanymi w ośrodku,**

b) **dobrostanem zwierząt utrzymywanych w ośrodku;**

2) **zapewnienie osobom, o których mowa w art. 20 i art. 21, dostępu do informacji dotyczących gatunków zwierząt utrzymywanych w ośrodku;**

3) **organizację szkoleń dla osób, o których mowa w art. 20 i art. 21.**

2. **Do wykonywania zadań określonych w ust. 1 wyznacza się osobę, która:**

1) **posiada co najmniej średnie wykształcenie oraz tytuł zawodowy technika lub dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe w zawodach związanych z chowem lub hodowlą zwierząt;**

2) **odbyła szkolenie w zakresie niezbędnym do sprawowania nadzoru nad osobami sprawującymi opiekę nad zwierzętami;**

3) **ma co najmniej 2-letni staż pracy na stanowisku związanym ze sprawowaniem opieki nad zwierzętami.**

Art. 25.

1. **Podmiot**, o którym mowa w art. 17 ust. 1, **zapewnia w ośrodku realizację zadań w zakresie dobrostanu zwierząt polegających na:**

1) udzielaniu porad:

- a) w sprawach związanych z zapewnieniem dobrostanu zwierząt,
- b) dotyczących obowiązku stosowania zasad zastąpienia, ograniczenia i udoskonalenia,
- c) w sprawie:
 - znalezienia nowego opiekuna dla zwierząt, które nie będą wykorzystywane w procedurach,
 - prowadzenia rehabilitacji zwierząt dzikich przed przywróceniem ich do siedliska przyrodniczego,
- d) w sprawach związanych z organizowanymi szkoleniami;

2) opracowywaniu i dokonywaniu przeglądu wewnętrznych zasad postępowania ze zwierzętami utrzymywanymi w ośrodku;

3) monitorowaniu przypadków uśmiercania zwierząt w celu pozyskania narządów lub tkanek;

4) **monitorowaniu dobrostanu zwierząt utrzymywanych w ośrodku;**

5) zgłaszaniu podmiotowi, o którym mowa w art. 17 ust. 1, przypadków naruszenia dobrostanu zwierząt utrzymywanych w ośrodku i określaniu czynności, które należy podjąć w celu przywrócenia tego dobrostanu;

6) **kontroli przeprowadzania doświadczeń i ich wyników**, z uwzględnieniem wpływu tych doświadczeń na wykorzystywane w nich zwierzęta, oraz ocenie zgodności przeprowadzanych doświadczeń z zasadami zastąpienia, ograniczenia i udoskonalenia.

Art. 25.

2. Zadania określone w ust. 1 może wykonywać osoba lub osoby, które spełniają wymagania w zakresie wykształcenia i doświadczenia zawodowego określone w art. 24 ust. 2, a w przypadku ośrodka, w którym jest prowadzona działalność wskazana w art. 18 – ponadto pracownik naukowy spełniający wymagania w zakresie wykształcenia i doświadczenia zawodowego określone w art. 21 ust. 1.

3. **Podmiot**, o którym mowa w art. 17 ust. 1, **ustanawia zespół doradczy do spraw dobrostanu zwierząt w celu realizacji zadań, o których mowa w ust. 1**, w skład którego wchodzi osoba lub osoby, o których mowa w ust. 2.

4. Podmiot, o którym mowa w art. 17 ust. 1, zapewnia wykonywanie zadań określonych w ust. 1:

- 1) wyznaczając w ośrodku osobę lub osoby do ich wykonania;
- 2) zawierając umowę o ich wykonanie.

5. Umowę o wykonanie zadań określonych w ust. 1 z tą samą osobą lub tymi samymi osobami może zawrzeć nie więcej niż pięciu hodowców, dostawców lub użytkowników, którzy utrzymują zwierzęta w pomieszczeniach do ich utrzymywania o powierzchni nie przekraczającej łącznie 100 m².

Art. 25.

6. **Przy wykonywaniu zadań określonych w ust. 1 osoby, o których mowa w ust. 2, współpracują z lekarzem weterynarii,** o którym mowa w art. 23.

7. Lekarz weterynarii, o którym mowa w art. 23, przekazuje osobom, o których mowa w ust. 2, informacje dotyczące dobrostanu zwierząt utrzymywanych w ośrodku.

8. **Osoby, o których mowa w ust. 2, sporządzają dokumentację** obejmującą w szczególności wskazanie działań, jakie zostały podjęte w celu usunięcia nieprawidłowości stwierdzonych przy wykonywaniu zadań określonych w ust. 1, i przekazują ją podmiotowi, o którym mowa w art. 17 ust. 1.

9. **Podmiot,** o którym mowa w art. 17 ust. 1:

1) **przechowuje dokumentację, o której mowa w ust. 8, przez 3 lata** od dnia dokonania w niej ostatniego wpisu;

2) przekazuje Krajowej Komisji Etycznej do Spraw Doświadczeń na Zwierzętach informacje dotyczące wykonywania zadań określonych w ust. 1.

Opieka nad zwierzętami

dążenie do lepszego podejścia naukowego

Dobre praktyki
i etyka

Komunikacja

Prawo
i regulacje

CSR

Transparentność

Dokument roboczy w sprawie ciał doradczych ds. dobrostanu zwierząt i krajowych komitetów w celu spełnienia wymogów określonych w dyrektywie

Bruksela, 9–10 października 2014 r.

Dyrektywa stanowi, że względy dobrostanu zwierząt powinny zostać uznane za najwyższy priorytet w kontekście trzymywania, hodowli i wykorzystywania zwierząt. Jednym z mechanizmów określonych w dyrektywie, służących osiągnięciu tego celu, jest stworzenie ciała doradczego ds. dobrostanu zwierząt w każdym ośrodku (z uwzględnieniem ewentualnych odstępstw w przypadku małych ośrodków, które mogą wykonywać zadania ciała doradczego ds. dobrostanu zwierząt w inny sposób). Ciała doradcze ds. dobrostanu zwierząt zapewniają sprawowanie nadzoru wewnętrznego i wytyczne dotyczące codziennego stosowania zasady zastąpienia, ograniczenia i udoskonalenia (ang. *replacement, reduction and refinement* = „zasada 3R”), monitorują trwające prace i dokonują przeglądu wyników pracy, a także odgrywają pozytywną rolę w przygotowaniach propozycji projektu.

CIAŁA DORADCZE DS. DOBROSTANU ZWIERZĄT

Wypełnianie zadań ciała doradczego ds. dobrostanu zwierząt

Każde ciało doradcze ds. dobrostanu zwierząt powinno opracować skuteczny zakres zadań, zapewniając przejrzystość ról i odpowiedzialności oraz poziom zwierzchnictwa w odniesieniu do wszystkich osób w obrębie ośrodka.

Zadania te powinny podlegać zatwierdzeniu kierownictwa ośrodka i być wyraźnie przez nie wspierane. Istotne jest, aby cały personel wiedział o istnieniu ciała doradczego ds. dobrostanu zwierząt i znał jego rolę, a także, aby zachęcano go do przedstawiania sugestii i zgłaszania kwestii do rozważenia. Informacje takie można zawrzeć we wprowadzających materiałach szkoleniowych dla nowego personelu.

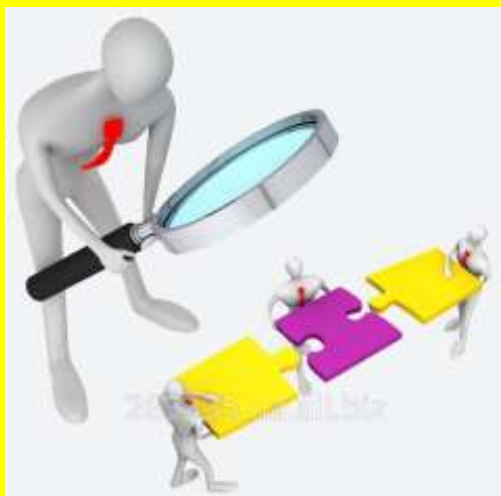
5 głównych zadań ciała doradczego ds. dobrostanu zwierząt

i. Przekazuje porady personelowi zajmującemu się zwierzętami w kwestiach związanych z dobrostanem zwierząt w odniesieniu do ich pozyskiwania, trzymania, wykorzystywania i opieki nad nimi.

- Opracowywanie lokalnej polityki i norm, w tym standardowych procedur operacyjnych
- Rozpowszechnianie informacji dotyczących standardów i polityki w obrębie ośrodka

ii. Przekazuje personelowi porady dotyczące stosowania wymogu zastąpienia, ograniczenia i udoskonalenia i przekazuje mu na bieżąco informacje o osiągnięciach technicznych i naukowych związanych ze stosowaniem tego wymogu.

- iii. **Ustanawia wewnętrzne procesy postępowania dotyczące monitorowania, zgłaszania i dalszych czynności w związku z dobrostanem zwierząt przebywających lub wykorzystywanych w ośrodku oraz dokonuje przeglądu tych procesów.**
- iv. **Śledzi postępy i wyniki projektów, uwzględniając wpływ na wykorzystywane zwierzęta oraz określając elementy, które także przyczyniają się do zastąpienia, ograniczenia i udoskonalenia, jak również służąc radą w tym zakresie.**
- v. **Udziela porad w sprawie programów znajdowania nowego domu dla zwierząt, w tym w sprawie właściwej socjalizacji zwierząt objętych tymi programami.**

#dobrepraktyki

Propagowanie kultury opieki nad zwierzętami

Zapewnianie odpowiedniej kultury opieki nad zwierzętami leży w interesie wszystkich, gdyż w ten sposób promuje się większy dobrostan zwierząt, a zatem i lepsze wyniki naukowe, zaś wszystkim osobom zaangażowanym w ośrodku dostarcza się pewności, że stosowanie praktyk sprawowania opieki nad zwierzętami i ich wykorzystywania charakteryzujących się wysoką jakością, stanowi ważny priorytet.

Rola ciała doradczego ds. dobrostanu zwierząt w promowaniu dobrej kultury opieki nad zwierzętami

Ciało doradcze ds. dobrostanu zwierząt ma doskonałe możliwości do pobudzania kultury opieki nad zwierzętami i powinno skutecznie przewodzić w tym obszarze. Ciało doradcze ds. dobrostanu zwierząt, we współpracy z kadrą kierowniczą wyższego szczebla, powinno zapewnić funkcjonowanie stosownych struktur promujących odpowiednią kulturę opieki nad zwierzętami oraz dokonywanie regularnych przeglądów celem zapewnienia efektywnego dostarczania wyników.

Cały stosowny personel powinien znać rolę ciała doradczego ds. dobrostanu zwierząt. Należy go również zachęcać do wysuwania pomysłów i inicjatyw w celu dalszego rozwoju dobrych praktyk.

Ciało doradcze ds. dobrostanu zwierząt powinno wprowadzić wspólne, kolegialne podejście, niedążące do konfrontacji, przy jednoczesnym zachowaniu zwierzchnictwa i skutecznym wdrażaniu porad.

OF11M1 Culture of Care – from words to action

Louhimies, Susanna, Presenting author
European Commission

A good culture of care within an establishment is a prerequisite for the revised EU and national legislation to deliver the anticipated improvements in welfare, use and care practices.

Recital 31 of Directive 2010/63/EU sets the legal anchor to foster a culture of care, to ensure appropriate animal welfare care and use practices are maintained at all times. The responsibility and foundation for a good culture of care rests with everyone dealing with animals bred or used for scientific purposes. Implementing and maintaining a good culture of care in the day to day work requires effective processes to be in place. However, an appropriate culture can only be achieved if the appropriate tools and techniques are made available. EU guidance developed to facilitate the implementation of Directive 2010/63/EU approaches the culture of care from various angles. The different roles under the Directive can all contribute to a good culture of care through actions and activities that are relevant to their work. The guidance discusses culture of care in the context of the roles and activities of Animal Welfare Bodies and National Committees, as well as within the EU Education and Training Framework. Efforts to promote a good culture of care within an establishment should be further supported by an effective inspection system within which the inspectors view themselves as promoters of good culture of care. Good culture of care has its anchor in legislation but goes beyond just compliance. It is a shared responsibility at all levels of care and use practices – it is the time to shift the focus from words to action.

OF11M2 Understanding the needs to develop and implement a culture of care

Reid, Kirsty, Presenting author
Eurogroup for Animals

Establishing, promoting and maintaining a good "culture of care" is a fundamental requirement if legal, ethical and animal welfare obligations, along with wider responsibilities towards employees and the public, are to be met. Evidence that the "right" culture is in place is through a combination of good and focused management communication 3Rs and animal welfare.

Ultimately, to achieve high standards of animal welfare and science, a wide range of factors have to come together to provide the right framework within an organisation. Having the right attitudes, values and people, with everyone engaged and positively contributing, knowing what is required of them and doing the right thing without prompting! This presentation will focus on the key conclusions of a survey carried out looking at the interpretations and concepts taken up within the pharma industry sector, animal welfare and by laboratory animal veterinarians. Respondents to a questionnaire provided their views on culture of care, how they implement it daily and where they saw obstacles in their way from going further. Within industry, the responses of an organisation were received from management level, the scientists and the technicians. Views vary

TAK TRZEBA BĘDZIE ZROBIĆ,

TO POWAŻNA SPRAWA

MemGenerator.pl

Wszyscy jedziemy na jednym wózku
więc czemu mamy sobie nie pomóc?

humor wspiera 24iValue.pl

więcej humoru na gagfin.pl